



## GÖTEBORGS 8:E BAPTISTFÖRSAMLING

# UNDERORDNING OCH AUKTORITET

*Efesierbrevet 5:22-24 • Predikan G8B 2023-05-13 (Fågelbergskyrkan) • Johnny Lithell*

## INLEDNING

Det är lite med en känsla av Star Trek som vi går vidare i Efesierbrevet och kommer till ett avsnitt om äktenskap och mer specifikt: en text som uppmanar till underordning. Ni minns att Star Trek var en science fiction-serie som började sändas i slutet av 60-talet. Varje avsnitt började med rymdkaptenen James T Kirks röst som sade:

Rymden: den yttersta fronten. Detta är rymdskeppet Enterprise resor. Dess femåriga uppdrag: att utforska nya, främmande världar; att söka nya livsformer och nya civilisationer; att djärvt färdas dit ingen människa tidigare varit!

//Space: the final frontier. These are the voyages of the starship Enterprise. Its five-year mission: to explore strange new worlds; to seek out new life and new civilizations; to boldly go where no man has gone before!

Det stämmer förstås inte att ingen tidigare har varit här när vi kommer till en text som handlar om äktenskap. Dels har människor gift sig och underordnat sig i alla tider, så också idag. Och dels, under större delen av kyrkans historia – och för all del också mänsklighetens historia – har den här texten varit okontroversiell.

Ändå känns det som att vi är ute i rymden och letar nya civilisationer och livsformer. Jag har aldrig hört en predikan om underordnande på svenska. Jag har aldrig läst om underordnande på svenska. Jag tror inte ens att jag hört någon form av undervisning om de här frågorna alls på svenska. Allt jag hört på mitt eget hemspråk under hela min kristna vandring har varit raka motsatsen mot vad den här texten verkar säga.

Även om jag inte kan vara säker på att jag talar sanning skulle jag till och med drista mig att säga att om någon pastor i något av de baptistiska samfund som finns i Sverige skulle ta fram den här texten och predika vad den tycks säga så skulle han med största sannolikhet få sparken direkt. Och inte bara det; han skulle betraktas som en inskränkt person. En farlig person. En förtryckande person. En arg person.

Så visst är det med en känsla av att vi nu djärvt färdas ut i det okända. Vad ska hända nu? Ja, författaren av den 119:e psalmen säger i den allra första versen,

Psaltaren 119:1 (SFB-15)  
Saliga är de som vandrar i fullkomlighet,  
som lever efter Herrens undervisning.

Förhoppningsvis kommer vi att se Guds undervisning till oss, vilket är något gott och något som leder till vår salighet. Kanske är det så att i det extremt intoleranta och snäva samhälle vi lever i, att vi finner något som verkligen kan vara ett positivt bidrag till den som orkar höra.

Redan under 1970-talet, alltså för nästan ett halvt sekel sedan, skrev John Stott att blotta föreställningen om underordnande är förlegat. Det är en total meningsskiljaktighet mot de samtida uppfattningarna om tolerans och frihet.

The very notion of submission ... is out of fashion today. It is totally at variance with contemporary attitudes of permissiveness and [of] freedom. (John R. W. Stott, *The Message of Ephesians: God's New Society* (Leicester, England: Inter-Varsity, 1979), 215)

Det blir en konflikt eftersom frågan om underordnande och auktoritet är väldigt klar i Bibeln. Så om vi tror att Bibeln är Guds ord, det vill säga, att den bär Guds auktoritet och vidare att den är tydlig och att den är tillräcklig, ja, då måste vi välja väg.

Problemet, om man får uttrycka det så, är att texten verkar alldeles tydlig. Den säger: "Ni hustrur, underordna er era män så som ni underordnar er Herren. En man är sin hustrus huvud, liksom Kristus är församlingens huvud." Det blir ett problem, inte för att den är svår att förstå utan för att den är nästan omöjlig att missförstå. Den ligger i så skarp kontrast till allt vårt samhälle lär oss, inklusive den etablerade kristenheten.

### Vår syn på Guds ord

Innan jag kommer till själva texten vill jag bara säga något om vad som står på spel här. Det finns två områden som i vårt samhälle får mängder av individer och till och med församlingar och hela samfund att börja skruva och omvärdera och så småningom lämna Bibeln som grund helt och hållet: det är Bibelns undervisning om underordning och könsroller och Bibelns sexualetik. Det är en tendens som är hur tydlig som helst. Om vi tittar på samfund börjar det med att man förkastar Bibelns undervisning om män och kvinnors olika roller. Några årtionden senare börjar man ändra i hur man ser på sexualiteten. När den dörren är öppen har man antagit ett förhållningssätt till Bibeln där man egentligen kan trixa hur mycket som helst. Och plötsligt uppträcker man att man är irrelevant och ointressant, vilket är ironiskt eftersom man ansträngde sig så mycket för att vara i takt med tiden. Och så dör samfundet ut. Vi har sett det gång på gång i de delar av världen som haft religionsfrihet längre än vi. Och vi ser det utspelas i realtid i vårt eget land.

Man läser en text som den här, och det finns många fler som säger samma sak, och man frågar: "tror folk verkligen på sånt här?" Och då måste vi fråga tillbaka: "ja, tror du på Bibeln?"

Augustinus skrev i sin text mot Faustus något i stil med "om du tror på det du tycker om i evangeliet och om du avvisar vad du inte tycker om, då är det inte evangeliet du tror på utan dig själv" (*Contra Faustum* 17:3)

Biskop JC Ryle skrev under 1800-talet,

Bibelns inspiration är den kristna trons köl och fundament. Om kristna inte har Guds ord att vända sig till som grund för sin lära och praktik, då har de ingen fast grund för sitt nuvarande hopp eller frid, och ingen rätt att kräva mänsklighetens uppmärksamhet.

[Inspiration] is the very keel and foundation of Christianity. If Christians have no Divine [tool] to turn to as the [basis] of their doctrine and practice, they have no solid ground for present peace or hope, and no right to claim the attention of mankind.  
John Charles Ryle, *Bible Inspiration: Its Reality and Nature* (London: William Hunt, 1877), 6.

Så, vi har en text framför oss som verkar tydlig och som i sin tydlighet ställer oss i ett vägsål. Jag hoppas innerligt att alla som hör den här predikan känner allvaret inför vilken väg vi väljer. Jag hoppas att vi alla skulle välja att följa Guds ord, oavsett vad tidsandan vill få oss att tro.

Det finns otroligt mycket jag skulle vilja säga om den här texten, men jag begränsar mig till fyra punkter idag, så får vi se hur jag fortsätter nästa vecka. I den första punkten ska vi titta på varifrån Paulus får den här tanken om underordning och att mannen skulle vara sin hustrus huvud. Jag kallar den för ”skapelsens ordning”. I den andra punkten vill jag ge några kommentarer om vad auktoritet är, i biblisk mening. Så den punkten får heta ”biblisk auktoritet”. I den tredje punkten vill jag ge några praktiska råd om hur underordning ser ut i vardagen, jag kallar den ”underordning i praktiken” och sedan i den fjärde punkten vill jag ge ytterligare ett perspektiv på hur underordning är en del i det kristna livet. Jag kallar den punkten för ”den heliga hustruns hopp”.

## I. SKAPESENS ORDNING

Så, nu går vi in i den första punkten och förhoppningsvis kan det kännas lite mer som en predikan.

Om du är gift är din relation till din make eller maka den viktigaste relationen du har. Tänk om vi gjorde en undersökning bland de som är gifta här, tänk om vi gav er ett papper och bad er skriva ner två siffror mellan 1 och 100. Den första siffran mellan 1 och 100 är hur lycklig du är i ditt liv. Den andra siffran ni skulle skriva ner är hur lyckliga ni är i ert äktenskap. Oavsett i vilken grupp vi skulle göra en sådan övning är jag säker på att det finns en stark korrelation mellan de två siffrorna. Självklart går vi igenom svåra tider i våra liv av sjukdomar och lidande och annat, men jag skulle säga att det generellt är nästan omöjligt att vara olycklig i livet om du är lycklig i ditt äktenskap. Och omvänt: om du är olycklig i ditt äktenskap är det nästan omöjligt att vara lycklig i livet.

Äktenskapsrelationen är den relation som påverkar dig mer än något annat. Men vad är då hemligheten till ett lyckligt äktenskap? Det är inte att fokusera så mycket på att vara lycklig i sitt äktenskap utan snarare att sträva efter att vara helig i ditt äktenskap. Vi finner oss själva mest fria, mest lyckliga när vi börjar se bort från oss själva och titta på Kristus.

Vi har en tendens att söka kortsiktiga lösningar. Vi vill lära oss att kommunicera bättre eller organisera oss bättre. Men om vi vill ha ett lyckligt äktenskap behöver vi först och främst sträva efter att vårt äktenskap äras Gud. Utmaningen är inte i första hand att få en massa grejer fixade utan att förstå vad äktenskapet är – det är en Guds gåva till mänskligheten, och därför förstå och följa Guds ordning för det. Gud ger oss inte godtyckliga regler att följa. Han har skapat oss till man och kvinna, med likheter och olikheter. Det innebär att om vi inte lever enligt det sätt på vilket han har skapat oss så kommer vi att göra våld på oss själva och på varandra.

I Efesierbrevet 5:23 säger Paulus att en man är sin hustrus huvud. Var får han det ifrån? Det är inget han hittar på själv, det är något som kommer från själva skapelsen. Så därför tänkte jag i den här första punkten att vi skulle titta lite på texten i Första Mosebokens andra och tredje kapitel och dra några snabba lärdomar. Nio stycken, närmare bestämt.

## 1. Lika i värde

För det första: *lika i värde*.

1 Moseboken 1:27 (SFB-15)

<sup>27</sup>Och Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne, till man och kvinna skapade han dem.

Till skillnad från allt annat i skapelsen, skapade Gud mannen och kvinnan till sin avbild. Man och kvinna är lika i värde. Vi är lika i frälsningen i Kristus. Vi är medarvingar till livets nåd, enligt 1 Petr 3:7. Här finns ingen skillnad.

## 2. Gemensamt uppdrag

För det andra: deras *uppdrag är gemensamt*. I nästa vers, i 1 Mos 1:18, ger Gud uppdraget till både mannen och kvinnan att råda över skapelsen. Han välsignade dem tillsammans och gav dem uppdraget tillsammans.

## 3. Olika roller

För det tredje: inom detta gemensamma uppdrag fick de *olika roller* och de skapades i och för *olika områden*. Adam skapades utanför trädgården och sattes där för att odla och bevara, eller beskydda, den (1 Mos 2:15). Eva skapades inom trädgården, vilket antyder att hon hade en särskild koppling till trädgårdens inre värld. Deras gemensamma uppdrag att uppfylla jorden, lägga den under sig och råda över den får alltså lite olika form för de båda. Mannen som har större fysisk styrka är bättre lämpad för att arbeta med jorden och underlägga sig den medan kvinnan som bär inom sig kapaciteten att bära och föda fram nytt liv är bättre lämpad att uppfylla jorden och göra den till ett hem.

## 4. Kvinnan som hjälpare

För det fjärde: kvinnan gavs som en hjälpare åt mannen. Eva skapades från mannen (1 Mos 2:22) – det vill säga, hon har samma värde – men hon skapades också *för* mannen (1 Mos 2:20) vilket innebär att hon har en annorlunda funktion. Mannen fick uppdraget att namnge djuren, ett uttryck för ledarskap och kvinnan gavs alltså som hans hjälpare. Det innebär inte att hon skulle vara mindre värd – Gud kallas ibland för Israels hjälpare – däremot är det en benämning på en funktion.

## 5. Skapade på olika sätt, olika funktioner

För det femte: mannen och kvinnan skapades på olika sätt. 1 Mos 2:7 säger att Gud skapade mannen av jord från marken, medan han formade kvinnan av ett revben från mannen. Det ger också en indikation om deras olika funktioner: mannen skapades för att bruka jorden från vilken han kom och arbeta för dess hälsa och välgång och kvinnan skapades som en hjälp för mannen från vilken hon kom. Utifrån det kan vi se ett mönster där mannen i sin funktion har en riktning mot den yttre världen och kvinnan har en riktning mot den inre världen.

## 6. Menade att komplettera

För det sjätte: Eva kom från Adams kött och de båda förenades till ett kött. De är, i sin olikhet menade för varandra i en kompletterande enhet. De är inte två lika så att de upplöser varandra, nej, de är två olika så att de två blir en ny komplett enhet.

## 7. Adam är det federala huvudet

För det sjunde: Adam är den som tilltalas som de bådas huvud och representant. Det är Adam som får budet att inte äta av trädet som ger kunskap om gott och ont (1 Mos 2:16-17) och trots att det var Eva som begick den första synden så är det Adam som hålls ansvarig först (1 Mos 3:9, jfr Rom 5:12).

## 8. Olika ansvarsområden under förbannelse

För det åttonde: mannen och kvinnan erfar förbannelsen på olika sätt, inom deras respektive ansvarsområde. För Adam innebär det att marken är förbannad (1 Mos 3:17), att han från och med nu skulle behöva leva med tistlar och törne och han ska äta sitt bröd i sitt anletes svett. För Eva innebär det att graviditet och barnafödande skulle bli förenat med smärta och möda.

## 9. Enheten under förbannelse

För det nionde: mannen och kvinnans enhet är förvriden av förbannelsen. Gud sade till kvinnan att hon ska åtrå sin man och att han ska råda över henne (1 Mos 3:16). Det är inte fråga om en romantisk åtrå, att hon alltid ska vara hopplöst förälskad i mannen, nej det är den sortens åtrå som synden har till Kain i 1 Mos 4:7, det är en åtrå att dominera. Så kvinnans förbannelse är att hon kommer att vilja dominera mannen. Men mannen, å sin sida, ska råda över henne. Det innebär inte att kvinnans underordning är en del av syndafallets förbannelse – i så fall skulle vi behöva ställa en del obekväma frågor om många andra bibeltexter. Nej, det innebär att mannen i sin synd kommer att dominera och exploatera kvinnan. Så den enhet som skulle kännetecknas av en harmonisk komplettering kommer istället under synden att bli en kamp om makten. Gud skapade mannen och kvinnan olika *för* varandra, men synden tar deras olikheter och vänder dem *mot* varandra.

\* \* \*

Det går att fortsätta, men här i begynnelsen – även innan syndafallet – går det att se klart och tydligt att mannen och kvinnan är lika i värde, men skapade för olika funktioner inom ramen för samma uppdrag. Det går att se att Adam skapades som huvud, det vill säga som auktoritetsbärare, och Eva som hans hjälpare. Det går att se att de är skapade för en underbar kompletterande enhet, men att i och med syndafallet hamnar i en situation där kvinnan vill dominera över mannen och där mannen dominerar över kvinnan.

Här ligger den viktigaste grunden på plats. Men innan vi återvänder till texten behöver vi också få lite klarhet i detta med auktoritet. Så vi går till den andra punkten.

## II. BIBLISK AUKTORITET

För att förstå biblisk underordning måste vi förstå biblisk auktoritet. Vad är det?

Här kommer en definition: biblisk auktoritet är *rätten att deklarerat för andra vad som är rätt och rättvist och att förvänta lydnad till biblisk lag.* ("The right to declare for others what is right and just, and to compel obedience to biblical law.")

Första Korinthierbrevet 11:3 säger,

1 Korinthierbrevet 11:3 (SFB-15)

☞Nu vill jag att ni ska veta att Kristus är varje mans huvud, att mannen är kvinnans huvud och att Gud är Kristi huvud..

All auktoritet börjar med Gud. Han har all rätt att deklarerat för oss vad som är rätt och rättvist och har all rätt att förvänta lydnad till sin lag. Nu säger Bibeln att Gud har gett all auktoritet till sin Son. Honom är given all makt. Han sitter på Guds högra sida och härskar över himmel och jord och det är inför honom vi ska dömas på den yttersta dagen. Sonen har i sin tur gett oss sitt Ord där han har deklarerat för oss vad som är rätt och rättvist och utifrån vilket han förväntar sig vår lydnad. Vi kan förstås se det som en trinitarisk auktoritet. Den kommer från Fadern. Och så har vi Guds ord som förkunnar Sonen genom den helige Ande. Hela den treenige Guden talar till oss med auktoritet genom sitt Ord.

Guds ord i sin tur ger oss vägledning i flera olika områden. Våra liv präglas av olika sfärer av auktoritet:

- Vi har Romarbrevet 13 och Första Petrus 2 som talar om att vi ska underordna oss överheten på den plats vi bor.
- Vi har det femte budet och mängder av uppmaningar i Ordspråksboken och för all del också Efesierbrevets sjätte kapitel som uppmanar barn att lyda sina föräldrar.
- Vi har arbetsgivare, det som Bibeln kallar "herrar" i Ef 6, som utövar auktoritet över de personer som ingår i deras organisation.
- Vi har lärare som utövar auktoritet över sina elever.
- Vi har församlingen, där vi som församlingsmedlemmar underordnar oss våra ledare enligt Hebr 13:17
- Och så har vi äkta makar, där Guds ord uppmanar kvinnorna att underordna sig sina män.

Det innebär att nästan alla i det här rummet kommer att ha auktoritet att förvalta och att precis alla i det här rummet kommer att ha Guds befallning att underordna sig i ett eller flera områden. Att underordna sig auktoritet är något som hör till alla kristnas lärjungaskap. Auktoritet i sig är inget förtryckande, det är en förutsättning för ordning. Om vi har ett fotbollslag väljer vi ut en kapten som ska leda laget och tala för laget. Om vi har en förening väljer vi ut en styrelse som i sin tur väljer en ordförande. Det är en förutsättning för ordning. Om vi försöker göra oss av med all auktoritet kommer vi att ha kaos och anarki, men det kommer bara att leda till att auktoriteten blir informell och förtryckande.

Hur utövar man auktoritet? Låt säga att du är en make och dessutom är du pappa. Där har du två områden där du förvaltar auktoritet. Hur gör man det? Genom Guds ord, i kraft av den helige Ande. När du utövar auktoritet som make och som pappa så ställer du dig frågan: *vad vill Gud att jag ska göra i enlighet med sitt ord?* Din auktoritet är en delegerad auktoritet, även om den ger dig ett visst handlingsutrymme. Men du kan inte bara bestämma saker för att du vill det utan för att det är en övertygelse som kommer från Guds ord.

Eftersom din auktoritet är en delegerad auktoritet innebär det att om du missbrukar den så måste den som ska underordna sig dig fråga sig vem man ska lyda: Guds ord eller dig. Eftersom du får din auktoritet från Guds ord så kommer Guds ord alltid att komma först. Det är därför kristna ibland behöver ta till civil olydnad. Vi ska underordna oss överheten, det är ingen tvekan om det. Men om överheten kräver av oss att vi ska göra saker som går i strid med Guds ord så måste vi som apostlarna i Apg 4 säga att vi måste lyda Gud mer än människor.

Det här är den bakgrund från vilken Paulus talar när han uppmanar fruarna att underordna sig sina män. Det är en ordning, en kedja av auktoritet kommer från Gud och som har bäring på livets olika områden.

### III. UNDERORDNING I PRAKTIKEN

Så hur ser det ut i praktiken? Hur gör man för att underordna sig sin man? Det är den tredje punkten.

Bibeln ger inte någon detaljerad undervisning om precis hur det går till och det finns nog en mening med det, med tanke på hur olika personligheter vi har. Men det finns ändå en del vi kan ta fasta på. Jag försöker att ordna det under fyra rubriker som jag hämtar från Heidelbergkatekesen. I den 104:e frågan som handlar om det femte budet, att vi ska hedra våra föräldrar, finns en väldigt kärnfull sammanfattning om vad underordning innebär. Det låter så här:

104:e frågan: Vad vill Gud i femte budet?  
Att jag ska bevisa min far och min mor och alla som förestår mig (det vill säga alla som är i auktoritet över mig) **heder, kärlek** och **trohet**, underordna mig alla goda förmaningar och tillrättavisningar med tillbörlig lydnad, och ha **tålamod** med deras brister, eftersom Gud vill regera genom deras hand.

Det är en strålande sammanfattning. Jag samlar mina kommentarer under dessa fyra underpunkter: heder, kärlek, trohet och tålamod.

#### 1. Heder

För det första: heder. Det ligger i linje med det som Paulus säger i vers 33, att mannen ska älska sin hustru som sig själv och hustrun visa respekt för sin man.

Det första och kanske mest uppenbara i att respektera och hedra sin man är hur man talar om honom. I Första Petrusbrevet 3:6 står det om Sara som underordnade sig sin man och kallade honom herre. Det låter ju helt galet för våra västerländska öron, att en hustru ska kalla sin man "herre". Men det är inte svårare än att det är ett kulturellt uttryck för att tala med honom och om honom på ett respektfullt sätt. Att tala med honom och om honom som om han betyder något för dig och hans ord är viktigt för dig.

Vilken sorts make skulle folk tro att du har om allt de visste om honom är det du säger om honom när han inte är där? Skulle de tro att han verkar helt bedrövlig? Eller skulle de ha uppfattningen att han verkligen är en person värd att hedra?

Ett annat sätt att underordna och hedra är att låta honom ha sista ordet. I alla äktenskap kommer man ibland till en punkt där man måste fatta ett beslut, men där man helt enkelt landar olika. Det har varit en bra dialog. Alla argument ligger på bordet. Ni har förstått

varandra. Men ni tycker ändå olika. Där är det mannens ansvar att fatta det slutliga beslutet. Hustrun hedrar honom och underordnar sig honom genom att vara villig att låta honom göra det, även om det blir det beslut hon själv helst hade sluppit. Genom att kommunicera till honom att hon vill följa honom och göra vad hon kan för att en svår situation ska bli lättare.

Ett tredje sätt att underordna och hedra är att förvänta sig att han leder. Att du inte har en agenda och ska försöka vara halsen som vrider på huvudet utan göra det så enkelt du kan för honom. Det finns en särskild förnöjsamhet hos dig som kommunicerar ”jag är okej med den jag är i Kristus. Ytterst sett vet jag att mitt väl ligger i Faderns goda händer”.

## 2. Kärlek

Det leder oss vidare till nästa kategori, kärlek. Det här ska jag återkomma till mycket mer ingående när vi kommer till uppmaningen till männen att älska sina hustrur. Intressant nog finns det ingen direkt uppmaning till kvinnorna att älska sina makar, bara en kommentar i Titus 2:4 att de äldre kvinnorna ska lära de yngre att älska man och barn. Men, jag fick höra en lärdom som jag tänker kan kategoriseras in under kärlek. Det är lärdomen att du är hans fru och inte hans mamma. Du underordnar dig i kärlek genom att inte ha en agenda för hur du ska förändra honom. Han kommer att förändras, förhoppningsvis till att mer likna Kristus. Be för honom och vinn honom utan ord! Men du behöver inte uppfostra honom.

## 3. Trohet

För det tredje: trohet. Det är att se att underordningen är en del i alla kristnas lärjungaskap. Vi underordnar oss våra makthavare, inte för att de alltid har förtjänat det eller för att de är särskilt kompetenta, utan för att det är den ordning Gud har satt upp. Detsamma gäller underordningen till din make. Det kan förstås vara så att din make är nästintill perfekt. Han glömmer aldrig något, han brusar aldrig upp och fattar aldrig några ogenomtänkta beslut. Han kommer aldrig försent till något ni har bestämt och han luktar alltid gott. Men det kan också vara så att det är svårt och utmanade att underordna sig honom.

Det är sammanhanget som Första Petrusbrevet handlar om. Där skriver Petrus om makar som inte ens är kristna, som alltså inte alls är intresserad av att fatta beslut som är enligt Guds ord. Men precis som Petrus talar om att underordna sig myndigheter i kapitel 2:13, inte för deras skull utan för Herrens skull, så gäller det också makar som sköter sitt ansvar illa. Det är den ordning Gud har satt upp och ytterst sett gör du det som en del i ditt lärjungaskap till honom. Det är ett ödmjukt erkännande av Guds ordning.

## 4. Tålmod

För det fjärde: tålmod. Kanske är det så att du som hustru egentligen är mer kompetent än din make i vissa områden som egentligen borde vara hans. Men när Bibeln talar om underordning har det inget att göra med förmåga. Det handlar om ordning. Du kan använda din förmåga till att vara till hjälp för din make. Dessutom kan maken veta om att det går alldeles utmärkt att delegera saker som du själv är dålig på. Men att delegera är inte detsamma som att abdikera. Det är fortfarande du som har ansvaret för dem.

\* \* \*

Här har vi fyra kategorier i vilka en hustru kan hitta praktiska uttryck för underordning: heder, kärlek, trohet och tålmod.



#### IV. DEN HELIGA HUSTRUNS HOPP

Nu kommer vi till den sista punkten. Här kommer vi till ytterligare ett svar på frågan varför. I vers 22 säger Paulus att hustrur ska underordna sig sina män så som ni underordnar er Herren. Det kan få en att fundera. Bibeln talar ju om att vi är Kristi slavar. Att vi tillhör honom. Att vi är köpta och priset är betalt. Så är inte förhållandet till din man. Nej, det handlar mer om att underordningen till din man är ett uttryck för din underordning till Kristus. Det är en del av det.

Ibland kan vi hamna i att tänka att han behöver det och hon behöver det. Han behöver respekt och hon behöver kärlek. Så man ger och tar. Jag ger det du behöver för att få det jag behöver. Men det verkar inte alls finnas någon sådan logik när bibeltexterna talar om äktenskap, särskilt inte när de talar om underordning. Texten säger att du gör det som en del av ditt lärjungaskap; som en del av din underordning till Kristus själv. Och om vi går till Första Petrusbrevet igen ser vi något fascinerande i 1 Petr 3:5,

1 Petrusbrevet 3:5-6 (SFB-98)

«Så smyckade sig också förr de heliga kvinnorna som satte sitt hopp till Gud. De underordnade sig sina män, «så som Sara lydde Abraham och kallade honom herre. Hennes barn har ni blivit när ni gör det som är gott och inte låter er skrämmas.

Dessa kvinnor, dessa heliga hustrur, underordnar sig för att de hoppas på Gud. Här finns en mycket viktigt lärdom: de satte inte sitt hopp till sina män. De satte inte sitt hopp till sina barn. Barn är underbara gåvor men de är bedrövliga herrar. Nej, den heliga hustrun hoppades på Gud.

Här finns det andningshål som gör hela skillnaden. Inte ens det bästa äktenskap klarar att bära bördan av en människans längtan efter mening och glädje. Jag sa tidigare att vi finner oss själva mest fria och mest lyckliga när vi börjar se bort från oss själva och titta på Kristus och det är värt att säga igen.

#### AVSLUTNING

Kära vänner, vårt hopp är i Kristus och ingen annan. Om du känner dig orolig för något jag sagt, om du vill ställa frågor om det eller om du har hört något som jag borde korrigera: du är mer än välkommen att prata med mig om det. Vi kommer att fortsätta att arbeta oss igenom texten och bilden kommer att bli mycket mer komplett. Så du kan ta det lugnt. Men om du vill ta steg mot ett mer hälsosamt äktenskap, oavsett om du är gift nu eller om du hoppas att gifta dig i framtiden: sätt inte ditt hopp till din make. Han kommer att sära dig. Och han kan inte frälsa dig. Börja med att kasta dig på Kristus. Ge allt till honom. Bekänn din synd för honom och låt honom ta den på sig. Be honom att förvandla ditt hjärta så att du mer och mer längtar efter att göra hans vilja. Lita på honom. Tro på honom.